सर्गः १७ वितानसहितं तत्र भेजे पैतृकमासनं। चूडा मणिभिरुद्घृष्टपादपीठं महीक्षितां ॥ २८ ॥ शुशुभे तेनचाक्रान्तं मङ्गलायतनं महत्। श्रीवत्सलक्षणं वक्षः कौस्तुभेनेव केशवं ॥ ३० ॥ बभौ भूयः कुमारत्वादधिराज्यमवाप्य सः। लेखाभावादुपारूढः सामग्र्यमिव चन्द्रमाः ॥ २९ ॥

वितानेति। अतिथिस्तत्र सभायां पैतृकं पितृसम्बन्धि आसनं सिंहासनं भेजे प्राप्तवान् किं आं वितानसहितं उल्लोच युक्तं पु॰ किं॰ महीक्षितां राज्ञां चूडामणिभिः शिरोरत्नैरुद्घृष्टपादपीठं उन्मृष्टचरणासनं॥ २८ ॥ शुशुभ इति। तेन अतिथिना आक्रान्तं अधिष्ठितं सभारूपं मङ्गलायतनं कल्याणगृहं शुशुभे रराज किं॰ मं महत् प्रशस्तं पु॰ किं॰ श्रीवत्स लक्षणं श्रीवत्साख्यगृहविशेषस्वरूपं केन किमिव कौस्तुभेन मणिविशेषेण आक्रान्तं केशवं नारायणीयं वक्षइव श्रीवत्सल क्षणमित्यप्यत्र योज्यं श्रीवत्सलक्षणं श्रीवत्सचिह्नितं ॥ २९ ॥ बभाविति। सोऽतिथिर्भूयो यौवराज्यानन्तरं अधिराज्यं आधिपत्यं अवाप्य प्राप्य कुमारत्वाद्बभौ शुशुभे। क इव लेखा भावात् सामग्र्यं संपूर्णतामुपारूढः प्राप्तश्चन्द्रमा इव ॥ ३० ॥